

CAPPA DRIVERS

CLUB MAGAZINE

3-MAANDELIJKE PUBLICATIE
JANUARI - FEBRUARI - MAART 2021

Inhoud

Voorwoord door onze Voorzitter	3
Freddie Mercury: De verbazingwekkende garage van de zanger van Queen	4
De Ford Capri als “Cover Girl”	7
Capri Driver in de Kijker: Kurt Goris.....	9
VZW: Een overzicht van de boekhouding.....	12
Resultaat Boekjaar 2020	12
Begroting 2021	12
Evolutie over de laatste 5 jaar.....	13
Te koop: Ford Capri van Jose Perez	13
Een mislukt “urbex” avontuur	15
Urbex: Charbonnage du Renard	16
Een Oude Steenkolenmijn.....	17
Verroeste Oldtimers	17
Zonde van die prachtige auto's.....	18
Club Info.....	19
Secretariaat	19
Bestuur.....	19
Jouw bijdrage in ons boekje?	19

Voorwoord door onze Voorzitter

't Heeft iets langer geduurd om deze editie helemaal af te werken, maar ik ben blij dat we toch weer een zeer goed gevuld boekje hebben kunnen samenstellen. Gezien we ondertussen al begin april zijn en we nog altijd wachten om dit jaar onze allereerste club meeting te kunnen houden was het niet evident om actueel nieuws te vinden voor het boekje.

Maar dankzij suggesties en artikels van Erik (een ex-lid), Dirk, Bart en Kurt zijn we erin geslaagd om jullie weer wat interessante lectuur te bezorgen.

We beginnen met een verrassend artikel over Freddy Mercury. We kennen hem vooral als de zanger van Queen die veel te vroeg van ons is gegaan. Maar wist je dat hij ook een groot autoliefhebber was?

Dat Lemmy van Motörhead een Capri had en dat deze op de cover van een gelimiteerd album gebruikt werd, dat wisten jullie vast al. Maar de Capri mocht de cover van meerdere albums versieren. We duiken in dit magazine een keertje in de verzameling van Dirk om een aantal van deze covers te laten zien.

Een nieuwe vaste rubriek in ons boekje wordt "Capri Driver in de Kijker". Een idee van Kurt Goris, en dus mag hij alvast de spits afbijten. Dat krijg je als je met goeie ideeën afkomt natuurlijk. Dan mag je meteen het goede voorbeeld geven.

Als VZW hebben we ook enkele wettelijke verplichtingen te voldoen zoals het voorstellen van de cijfers op de algemene vergadering. Gezien die nog niet snel zal kunnen doorgaan, presenteer ik jullie hier ook graag het resultaat van vorig jaar en de begroting voor dit jaar. Onze inschrijving als Trooper heeft voorlopig nog niet veel opgebracht. Bij deze dus nog een vriendelijke 'reminder' om als je online aankopen doet, zeker eerst eens te passeren via onze Trooper pagina:

<https://www.trooper.be/nl/trooperverenigingen/capridrivers>

José Perez was een lid van onze club die jarenlang aan zijn Capri gewerkt heeft om hem tip top in orde te krijgen. Hij heeft er zelf helaas niet lang van kunnen genieten, gezien hij veel te vroeg van ons is heengegaan. Zijn vrouw, Rosa, heeft zich sinds over de wagen ontfermd en is altijd lid gebleven van onze club. Maar nu is het moment gekomen om afscheid te nemen van de Capri. Ben je op zoek naar een Capri in perfecte staat? Neem dan zeker eens een kijkje en neem contact op met Rosa.

Bart was begonnen aan een "urbex" avontuur omdat hij wist dat er nog ergens Capri's verborgen stonden in een verlaten steenkoolmijn in Wallonië. Helaas is het voor hem een beetje tegen gevallen, maar hij bezorgde ons ook het verhaal van een ervaren "urbexer" die er een tijdje geleden gepasseerd was.

Tot slot wil ik ook vragen aan alle leden die hun lidgeld voor 2021 nog niet vernieuwd hebben om dit zo snel mogelijk in orde te brengen. Het lidgeld is immers de enige bron van inkomsten voor onze club waar we op kunnen rekenen en zonder deze kunnen we dit clubmagazine niet blijven uitgeven.

Jullie voorzitter,

Jean-Marie

Freddie Mercury: De verbazingwekkende garage van de zanger van Queen

bron: <https://www.carjager.com/blog/article/freddie-mercury-letonnant-garage-du-leader-de-queen.html>, artikel door Paul Clément-Collin

Iedereen die zich nooit heeft laten meeslepen door de stem van Freddie Mercury en het ritme van een Queen-nummer moet zijn vinger opsteken: persoonlijk ken ik zo niemand. Geboren in het midden van de jaren '70, bracht ik een groot deel van mijn jeugd door met Queen in mijn oren. Toen begon ik ook mijn autocultuur op te bouwen, en ik kan de uren niet tellen die ik doorbracht met het lezen van automagazines met Freddie op de radio.

Toen de film “Bohemian Rhapsody” (geregisseerd door Bryan Singer en Dexter Fletcher, met Rami Malek in de titelrol) uitkwam, vroeg ik me af of de zanger van deze mythische Britse band geïnteresseerd was in auto's. Rolls-Royce, Studebaker, Ford Capri, Range Rover of Mercedes, Mercury had een goed gevulde garage.

Paradoxaal genoeg heeft Freddie Mercury nooit een rijbewijs gehad, wat hem er niet van weerhield van auto's te houden. Trouwens, wanneer een pseudoniem verband houdt met een merk van Amerikaanse auto's, is dat zeker geen toeval (nu ja, je kunt ook denken aan een platenmaatschappij, wat in dit geval vrij logisch zou zijn, maar toch, van toeval is geen sprake).

Ondanks het feit dat hij geen rijbewijs had (enkele rijlessen ten spijt), bouwde Freddie Mercury, een autoliefhebber, een interessante kleine garage op.

De waarheid is dat de Queen-zanger tijd had gehad om een paar rijlessen te nemen tot tijdgebrek (en luiheid?) hem ervan weerhield zijn rijbewijs te valideren. Hij beschikte tenminste over een paar rijtechnische vaardigheden die hem soms in staat stelden zich achter het stuur van zijn auto's te amuseren.

De bekendste auto van zijn garage blijft de beroemde Rolls Royce Silver Shadow uit 1974, in 1979 tweedehands gekocht door zijn eigen bedrijf, Goose Production en geregistreerd met de nummerplaat WLX 293M. Het is de verkoop in 2013 door Coys voor meer dan 74.000 pond die hem in het geheugen houdt: als bonus behield de koper het pak zakdoeken dat nog in de cabine lag en dateert uit het late leven van de zanger. Deze Rolls bleef zijn voornaamste voertuig, meestal bestuurd door een chauffeur, tot aan zijn dood in 1991. De Rolls werd na zijn dood bewaard door zijn zus, tot aan de beroemde veiling. Aan boord, een antiek audiosysteem dat het mogelijk maakt te luisteren naar Killer Queen, Somebody to Love, of Don't stop me now op cassette in een zo Britse sfeer!

Wat is er normaler dan de leider van Queen die rijdt in een auto van koningen, of koninginnen! De Rolls deelden de garage met minstens één Daimler DS420 (misschien zelfs twee). Maar Freddie Mercury's keuzes waren nogal eclectisch, en niet beperkt tot Engelse auto's: in 1986 investeerde hij in een Mercedes 420 SEL, die de Silver Shadow regelmatig verving als dagelijks voertuig. In 1996, na zijn dood, werd deze op een veiling verkocht.

Mercedes 420 SEL van Freddie Mercury werd in 1996 op een veiling verkocht en daarna in de steek gelaten om in vergetelheid te raken.

Hij kocht ook een bepaalde Ford Capri omdat deze de heldin was van de Engelse soap *Only fools and horses*, een soap waarvan Freddie Mercury een fan moet zijn geweest, zoals veel Engelsen in die tijd. Deze auto had zelfs zijn eigen “Corgi” replica, bewijs van zijn roem.

Ernaast, in Freddie’s garage, stond ook een Studebaker Champion, waarvan de centrale koplamp meer dan één Europeaan verbaasde. Deze auto werd gebruikt voor een reeks foto’s in de jaren 70, ten tijde van de release van *We are the Champions* (hier zien we Mercury’s facetachtigheid: wie legde destijds de link tussen de auto achter hem en de titel van het nummer)?

In het hoofdstuk van de eigenaardigheden vermelden we ook de aanwezigheid in de Mercury stal van een MG Metro 6R4, een rallybeest dat niet het verwachte succes kende (ondanks vele overwinningen) door het ongelukkige einde van de fameuze Groep B. Het was verrassend zo’n auto, moeilijk te besturen, aan te treffen in de garage van een man die geen rijbewijs had. Andere schatten waren onder meer een V12 Jaguar E-Type en, zeldzamer, een Range Rover V8 uit 1981 die door de Zwitserse carrosseriebouwer Monteverdi was omgebouwd tot cabriolet en die eerst eigendom was van Roger Taylor (een lid van Queen) en vervolgens van een bedrijf dat gezamenlijk eigendom was van Freddie Mercury en Jim Bech, een van de managers van de band.

Roger Taylors Range Rover Convertible, later gerecupereerd door Freddy Mercury's bedrijf

Het is leuk te weten dat we een passie delen met een van 's werelds grootste idolen. Als je dus nog eens naar Bohemian Rhapsody gaat kijken, als je naar Another One Bites the Dust luistert, krijg je een iets ander beeld van Freddie Mercury, autoliefhebber zonder rijbewijs, verwoed liefhebber van auto's, geniale zanger die te vroeg is heengegaan!

De Ford Capri als "Cover Girl"

een blik in de verzameling van Dirk Jakus

Jed Ford - I Saw The Light

We beginnen met de Britse country zanger Jed Ford. Op dit album uit 1977 poseert de zanger voor een witte MK 1.

Jed Ford - Is Anybody Goin' to San Antone

Jed Ford nam nog een tweede album op waarop dezelfde witte Capri MK 1 de cover mocht versieren.

Hot Hits 2

Op dit verzamelalbum uit het jaar 1969 vinden we hits zoals "Paranoid" van Black Sabbath, "Sweetheart" van Engelbert Humperdinck, "Long As I Can See The Light" van Creedence Clearwater Revival en "Don't Play That Song" van Aretha Franklin.

Maar wij vallen natuurlijk vooral voor de bevallige dame achter de dame met de lange benen op de cover.

Hetzelfde album werd uitgebracht in verschillende landen, waarbij de cover afhankelijk van het land lichtjes kon verschillen.

Naast de twee versies die Dirk heeft, bestaat er in Spanje een versie met een gouden sticker over de tekst HOT waardoor het album daar bestaat als "BEST SELLER HITS".

Deutsche Hitparade

Op deze verzamelaar vinden we naast een reeks Duitse hits op de cover een zeer knappe verschijning.

Jawel, een oranje Ford Capri MK 1 die er extra sportief uit ziet.

Knokke 1969

Het Songfestival van Knokke (Frans: Coupe d'Europe de la chanson; Engels: European Cup for Vocal Recitation), officieel de Europabeker voor zangvoordracht, kortweg Knokkefestival genoemd, was een zangcompetitie voor Europese landen die van 1959 tot 1973 jaarlijks werd gehouden in het casino van Knokke.

De populariteit van het reeds door de VRT uitgezonden Festival van San Remo en Eurovisiesongfestival droegen er toe bij dat men in Vlaanderen een gelijkaardig 'festival voor lichte muziek' wilde organiseren. In 1953 nog begonnen als een nationale liedjeswedstrijd, met deelname van een nog jonge Jacques Brel die toen als voorlaatste eindigde, groeide het Knokkefestival vanaf 1959, mede geïnspireerd door het internationale succes van Expo '58, uit tot een Europese competitie van landenploegen. Het festival werd in diverse landen uitgezonden op televisie en was een internationale springplank voor nieuw talent. Grote namen als Udo Jürgens, Willeke Alberti en Engelbert Humperdinck kenden hier het debuut van hun carrière.

Elk jaar deden zes (tot negen) landen mee met een team van vijf en later drie zangers of zangeressen. Naast België namen Frankrijk, Duitsland, Nederland, Italië en het Verenigd Koninkrijk elk jaar deel aan het festival. Voor Nederland deden vaak bekende artiesten mee zoals Corry Brokken, Annie Palmen, Willeke Alberti, Liesbeth List, Teddy Scholten en Ramses Shaffy. Nederland won het Knokkefestival in 1964 en 1965.

Jarenlang stond het festival op eenzelfde niveau als het gerenommeerde Eurovisiesongfestival en het Festival van San Remo, maar begin jaren 1970 begon de interesse voor het festival te verdwijnen. De laatste officiële competitie vond plaats in 1972, een jaar later was er nog een afscheidsshow met bekende namen die in het verleden hadden deelgenomen aan het Songfestival van Knokke.

Op dit album vind je liedjes van de voor België deelnemende artiesten in 1969.

Hector Delfosse - Bouquet de Succès 10

Hector Delfosse was een Belgisch accordeonist en componist, geboren in Doornik in 1925.

Dit is de 10de editie uit de reeks "Bouquet de Succès" waarop de artiest poseert geflankeerd door een wel zeer knappe dame.

Pop History 1971

Op deze verzamelaar vinden we naast een wel zeer bevallige dame op de cover hits van o.a. T; Rex, Middel Of The Road, Aretha Franklin, Rod Stewart en Ike & Tina Turner.

Soul Weekender 2: 18 More Essential Anthems

In 1998 werd deze CD uitgebracht met de op de cover een Ford Capri MK 1.

De muziek op de CD bevat enkele pareltjes van de soul uit de jaren '70. Veel van de nummers ga je vast wel herkennen als je ze opzoekt op YouTube.

Zo herken je vast meteen het nummer "Going Back to my Roots" van Odyssey en "Cub" van The Gibso Brothers.

MotörHead - Motörcraft

Op 3 maart 1980 gaf Motörhead een optreden in de Sschwabingerbrau in München, Duitsland. Ter gelegenheid van dit optreden werd er een gelimiteerde picture disc uitgebracht.

Dirk heeft exemplaar nummer 11 van 200 in zijn bezit en dat is toch wel het pronkstuk van zijn verzameling LP's met een Ford Capri op de cover.

Zowel op de albumhoes als op de voorzijde van de LP zie je de band bovenop de motorkap van de Capri van Lenny. Op de B-kant van de LP prijkt de zeer herkenbare velg die zo typisch is voor een Ford Capri MK 1.

Capri Driver in de Kijker: Kurt Goris

door Jean-Marie Geeraerts en Kurt zelf natuurlijk

Hey Kurt, wat voor Capri heb je en wat vind je zo bijzonder aan jou Capri?

Ik heb een Ford Capri S van 1982. Het bijzondere vind ik persoonlijk dat hij 100% origineel gerestaureerd is. Hij staat dus in een staat zoals hij 39 jaar geleden uit de toonzaal is gekomen. Af en toe komt er wel weer eens een pokje naar boven, maar dat probeer ik steeds zo snel mogelijk weer de kop in te drukken.

Waarom heb je destijds je Capri gekocht?

Dit was puur nostalgisch; ik zag de wagen staan bij een autoverkoper in de buurt... hij was toen nog maar 23 jaar, dus nog geen oldtimer. Ik had de Capri op dat moment altijd al een iconisch prachtige wagen gevonden. Echter was de auto in erbarmelijke staat. Een vriend Ford-specialist ging met me mee om de auto te inspecteren; deze bleek echter onder de motorkap nog in uitstekende staat; langs de buitenkant zag je dan weer perfect wat ermee

moest gebeuren... dus besloot ik mijn hart te laten spreken.

Heb je al veel veranderd of gerestaureerd aan je huidige Capri?

Ja, de wagen is nagenoeg volledig gerestaureerd; alle rotte plekken zijn destijds aangepakt. Ik heb gezocht naar iemand die nog zo een Vinyl dak kon leggen en gevonden... Dit diende wel op maat gemaakt te worden want dat is nergens meer op stock. De wagen is dan uiteindelijk volledig herspoten in zijn originele kleur; ook de originele velgen, waar de datum nog in gegraveerd staat, zijn opnieuw gezandstraald en gepoederlakt.

Wow. Sjiek! Dat zijn een paar leuke details die ik nog niet wist. Zou je nog zaken willen veranderen aan je Capri?

Eigenlijk niet echt; hij staat momenteel in origineelstaat. Misschien zou ik wel het skai leer van de bestuurderszetel eens moeten aanpakken... maar vermoedelijk heb ik daar al een adresje voor van iemand in de club. Verder de komende pokjes in de gaten blijven houden... zo wordt binnenkort nog mijn linkse spatbord vervangen wegens steeds terugkomende pokken rond mijn lichten.

Wat is je ultieme droomauto?

Moeilijke vraag, want als autoliefhebber zijn er wel meerdere auto's die mijn hartje doen bonken: Indien ik het budget zou hebben, zou een Ford GT nog wel in mijn garage mogen staan. Maar soms wint de nostalgie het dan weer... zo heb ik bvb een Peugeot 604 altijd een bijzondere wagen gevonden; en ja, een Porsche Cayman vind ik dan ook weer een auto waar ik geen neen op zou zeggen...

Afgaande op je lidnummer ben je al lid sinds 2004. Hoe heb je onze club leren kennen?

Toen ik mij in 2004 mijn Capri uit nostalgie aankocht, was ik in de wolven; echter de auto zag er niet uit en er was dus heel wat werk aan de winkel. Eerlijk gezegd ben ik zelf geen handige mekanieker of carrossier die het allemaal zelf even aanpakt en was ik me bewust dat ik wel een aantal handige tips en bijstand nodig zou kunnen hebben. Ik ben dan eigenlijk via het internet zelf op zoek gegaan naar mogelijke clubs, waarbij ik o.a. bij de Capri Drivers uitkwam. Een

eerste ontmoeting stemde mij meteen heel gunstig waardoor ik niet verdere twijfelde om me lid te maken. Ik merkte meteen dat het een echte vriendengroep was, die nieuwe mensen meteen graag mee opnemen. In de loop der jaren heb ik dankzij de club een aantal goede adresjes leren kennen en heb ik veel geleerd uit ervaringen van anderen.

Ik heb me laten vertellen dat je best een leuke verzameling oldtimers hebt. Wat heb je naast je Capri nog in je garage staan?

Ja, de microbe heeft me serieus te pakken gekregen. Quarantaine bracht niets op en een vaccin is nog steeds niet gevonden. Mijn Capri was mijn eerste oldtimer die ik aankocht. Als Ford liefhebber kriebelde het echter steeds als er iets leuks mijn pad kruiste... en gek genoeg lijkt het alsof het op dat ogenblik net meer gebeurt.

Mijn paradepaardje is dan ook echt wel een paardje: een Ford Mustang Cobra uit 1978; volledig origineel gezet, waardoor dit nog de enige echte Cobra in de format van de mijne is, die in Europa rondrijdt. Verder heb ik nog een Ford Probe 2.5 uit 1995, een Ford Cougar 2.0 uit 1999, en nog een Ford Mustang 3.8 uit 1996. Het virus breidde echter nog verder uit... naast Fordjes waren er nog een aantal andere auto's die mijn garage kwamen opsmukken: ik ben dan ook nog de trotse eigenaar van een Porsche 944 2.5 uit 1986, een Jaguar Sovereign 3.6 uit 1988, een Mercedes 280 SEL (W116) uit 1974 en nog een Mercedes SLK uit 1997.

In het dagelijkse leven rijd ik met een Ford Mondeo 2.0 uit 2019; mijn vrouwke rijdt dan weer een Ford Fiesta 1.3 uit 2002.

Amaai, dat is een mooie collectie. Zou je ooit overwegen om je Capri weg te doen?

Neen, de meeste auto's die ik koop, koop ik met mijn hart; het zou me teveel pijn doen die weer weg te doen; zelfs al zouden ze er veel geld voor geven. Een andere capri kopen zou niet hetzelfde zijn dan deze te behouden; hier heb ik al een zodanige band mee dat een andere dat niet zou kunnen vervangen.

Ja, dat gevoel ken ik maar al te goed. Heb je ook nog andere hobby's? Of gaat al je vrije tijd naar het genieten van die oldtimers in de garage?

Ik ben zelf wel een vrij bezige bij; zo tennis ik bvb 2 tot 3 keer in de week en ga ik ook 2x per week 10 km hardlopen. Verder hou ik enorm van lezen; dit kan gaan van een spannende thriller tot een goed documentair boek. Er ligt altijd wel een boek op de salontafel waar ik in bezig ben.

Ik ben bovendien ook altijd een verwoed stripverzamelaar geweest, iets wat ik de laatste jaren weer opgenomen heb. Verder ben ik een muziekliefhebber met een heel breed gamma van muziek waar ik van hou. Dit gaat van jazz, naar klassiek over naar kleinkunst.

Ten slotte kan je me op mooie dagen ook vaak in mijn tuin terugvinden.

Je vervelen staat duidelijk niet in je woordenboek. Als laatste vraag: wil je ons nog iets over jezelf vertellen?

Ik ben zelf bij 52 lentes jong en wil er nog heeeeel veel bij doen. Ik ben heel gelukkig getrouwd met mijn allereerste liefde vanuit het middelbaar onderwijs. Samen met Inge hebben wij 2 kinderen waar we reuzetrots op zijn: een zoon Steven van bijna 27 en dochter Iris van bijna 25. Ik woon zelf te Sint-Niklaas en ben Account Manager voor Engie Electrabel in de nucleaire sector; een boeiende maar vrij gecompliceerde sector.

Dankjewel om de spits af te bijten in deze nieuwe reeks voor ons clubboekje, Kurt. Het was alvast een heel boeiend interview. Hopelijk zien we mekaar gauw ook weer eens terug op een volgende club meeting!

VZW: Een overzicht van de boekhouding

Resultaat Boekjaar 2020

2020 was een bewogen jaar waarin we normaal gezien voor de eerste keer samen met de Ford Capri Club Nederland en de Capri Frënn Lëtzebuerg de Benelux Capri Tour georganiseerd, maar een ambetant beestje heeft daar anders over beslist. Dat had uiteraard ook zijn impact op ons boekhoudkundig resultaat.

	IN	UIT	SALDO
bankkosten	0,13 €	0,15 €	-0,02 €
BFOV		229,98 €	-229,98 €
club meeting		167,90 €	-167,90 €
lidgelden	1.452,50 €		1.452,50
lidkaarten		50,00 €	- 50,00 €
magazine		771,54 €	- 771,54 €
meeting	704,15 €	62,00 €	642,15 €
VZW		252,22	-252,22 €
website		36,14 €	-36,14 €
TOTAAL 2020	2.156,78 €	1.604,93 €	551,85 €

Toelichting bij de cijfers

Onze internationale meeting is niet doorgedaan, daarom hebben we de inschrijvingen die we op voorhand mochten ontvangen integraal teruggestort. Dat verklaart de uitgaven voor de meeting van dit boekjaar. Het voorschot dat we voor de meeting betaalden in 2019 werd ons ook integraal teruggestort. Dat is dan ook meteen het netto positief bedrag op de jaarrekening van 2020 voor onze meeting.

Ons clubboekje drukken we niet langer zelf, maar drukken we nu bij Editoo, hetgeen ons niet alleen een kwalitatief beter boekje oplevert dan voorgaande jaren. Het is netto zelfs goedkoper.

Voor onze website hebben we onze domeinnaam verhuisd naar een nieuwe provider en dat zal ons voortaan ongeveer €36 per jaar kosten. Hiermee hebben we dan wel een betrouwbaardere domeinnaam dan bij de vorige waardoor we zeker zijn dat onze website altijd beschikbaar zal zijn.

Begroting 2021

	IN	UIT	SALDO
BFOV		250,00 €	-250,00 €
lidgelden	1.400,00 €		1.400,00 €
lidkaarten		80,00 €	-80,00 €
magazine		850,00 €	-850,00 €
promotie		250,00 €	-250,00 €
VZW		150,00 €	-150,00 €

	IN	UIT	SALDO
website		40,00 €	-40,00 €
Trooper	75,00 €	75,00 €	0,00 €
TOTAAL	1.400,00 €	1.620,00 €	- 220,00 €

Toelichting bij de cijfers

Als we er vanuit gaan dat alle leden hun lidgeld opnieuw betalen en de vaste uitgaven hetzelfde blijven verwachten we licht in het rood te gaan voor dit boekjaar.

Gezien we als club een aanzienlijke reserve opgebouwd hebben hoeft dat geen probleem te zijn.

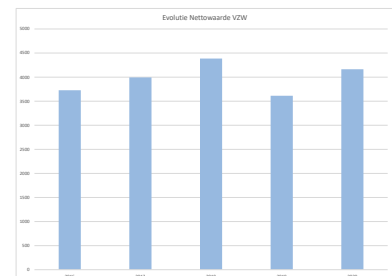
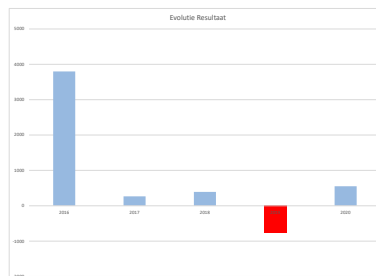
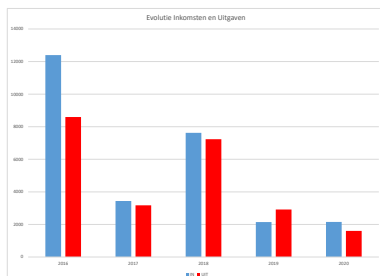
Wat Trooper ons gaat opbrengen is momenteel nog heel onzeker, dus voorlopig gaan we hiervoor in de begroting uit van een nulopbrengst. Trooper rekent €75,00 opstartkosten, maar die worden afgetrokken van de eerste opbrengsten en moeten niet betaald worden.

Als we met zijn allen, samen met vrienden en familie, meer online aankopen doen via Trooper kan dat op het einde van het jaar een aardige cent extra opbrengen. Trooper betaalt 4 keer per jaar uit als de verzamelde 'monnies' meer dan €75,00 bedragen. Tegen het einde van het jaar hopen we een beter zicht te krijgen of het voor onze vereniging ook echt de moeite gaat lonen of niet.

Als je dus onze club extra wil steunen, kun je dat doen door je online aankopen te starten vanop onze trooper pagina: <https://www.trooper.be/nl/trooperverenigingen/capridrivers>

Het kost je zelf geen cent extra, maar het kan op het einde van het jaar wel een verschil maken op het resultaat van de werking van onze club.

Evolutie over de laatste 5 jaar

Als je naar de grafiek kijkt die de evolutie van de inkomsten en uitgaven dan valt meteen op dat we in 2020 een veel lagere omzet hadden. Logisch gezien we onze tweejaarlijkse meeting hebben moeten annuleren. Gelukkig heeft deze tegenvaller ons geen financiële kater bezorgd, waardoor we het jaar toch positief konden afsluiten.

Je kan dan in de evolutie van de nettowaarde van de VZW ook zien dat deze stabiel blijft.

Te koop: Ford Capri van Jose Perez

tekst door Jean-Marie, foto's door Dirk Jakus

Jose heeft lang met hart en ziel aan zijn Capri gewerkt om hem in perfect staat te krijgen. Jammer genoeg heeft hij er zelf niet echt lang van kunnen genieten, maar ik herinner me nog heel goed hoe fier Jose op zijn Capri was.

Na zijn overlijden is zijn vrouw Rosa trouw lid gebleven van de club en heeft ze blijven zorg dragen voor Jose zijn Capri.

Maar nu is dus de tijd gekomen voor Rosa om afscheid te nemen van de Capri.

Je zal aan de hand van onderstaande foto's kunnen zien dat deze echt in uitzonderlijke staat is en het spreekt dus voor zich dat dit geen koopje zal zijn, maar wel een degelijke investering waar je nog vele jaren plezier aan kan beleven.

Ben je geïnteresseerd om dit pareltje een nieuwe thuis te geven? Neem dan rechtstreeks contact op met Rosa op telefoonnummer: +32 479 785200.

Een mislukt “urbex” avontuur

door Bart Van Ooteghem

Een tijdje geleden had ik gehoord over een ‘geheime’ locatie ergens over de taalgrens van ons landje waar een opslagplaats van oude auto’s zou zijn.

Na wat opzoek werk op het wereld wijde web en wat informatie van een bevriende urbexer heb ik de juiste locatie kunnen achterhalen en het bleek het ware ‘Ford Walhalla’ te zijn.

Escortjes, Granadas en ... enkele Capri’s hebben daar hun laatste rustplaats gevonden.

Op een mooie zonnige winterdag in december besloten ik en een maat Mark genaamd er dan maar eens op uit te trekken met de Capri en deze locatie te bezoeken.

Gewapend met ons fototoestel vertrekken rond de middag om na een klein uurtje onze locatie te bereiken.

Opeens roept Mark ... STOP !!!

Hij had een Ford F1 gespot, dus daar moesten we natuurlijk wat foto’s van nemen.

Deze stond als decorstuk bij ‘Gentlemen Garage’ in Soumange die een officiële Shelby dealer bleek te zijn. Helaas was de garage gesloten dus na wat foto’s getrokken door de vitrine, zetten we na deze verrassende tussenstop onze reis verder.

Bijna ter plaatse parkeer ik mij om het laatste stukje te voet af te leggen. Helaas, nog voor we ter plaatse waren werden we aangesproken door een niet al te vriendelijke man die blijkbaar onze plannen wist te doorgronden. Hij bleek ook eigenaar te zijn van de oude steenkoolmijn die men 'Charbonage du Renard' noemt.

Blijkbaar kent iedereen elkaar daar dus val je zelf als wandelaar enorm op, en omdat men in het verleden daar last heeft gehad met vandalisme en andere overlast is men daar als buitenstaander niet echt welgekomen. Na een kort praatje met de eigenaar die we ergens wel konden begrijpen besluiten we terug te af druipen.

We maken nog even een ommetje richting 'Gare de Hombourg' waar een stalplaats is van oude vervallen treinen. Dus nog even fototjes nemen om dan terug richting Zemst te vertrekken.

Al bij al was het een toffe dag, maar toch zijn we wat teleurgesteld omdat we geen foto's hebben van het 'Ford Walhalla' ... tot ik een ingeving heb! Ik neem contact op met Danny Van Der Meijden die een website heeft over zijn reizen en ontdekkingen met de vraag of ik zijn artikel over 'Carbonage Du Renard' samen met enkele foto's van hem mag gebruiken voor ons boekje. In ruil voor een exemplaar van ons magazine krijg ik dus de toestemming hiervoor waarvoor dank. Neem ook gerust eens een kijkje op zijn website <https://www.reizen-en-reistips.nl/>

Hier eindigt mijn mislukt avontuur dus en laat ik jullie nu genieten van Danny zijn ervaring.

Urbex: Charbonnage du Renard

door Danny Van Der Meijden

Eerder dit jaar gingen we op pad voor een dagje Urban Exploring. Wij hadden een mooie locatie in het noorden van Frankrijk gevonden, maar eenmaal aangekomen bleek alles dicht gebarricadeerd te zijn. Daarom besloten we om terug naar België te rijden. Als backup hebben we altijd enkele locaties die we niet hoog op ons lijstje hebben staan maar wel eens willen bezoeken. Charbonnage du Renard is één van deze locaties.

Urban Exploring. Jarenlang sprak ik met mijn beste vriend hierover. Beiden hebben we een passie voor fotografie op hobbymatige basis en we worden beiden enthousiast bij de gedachte van het avontuur en spanning bij het bezoeken van verlaten gebouwen en plaatsen. Helaas komt het er nooit van, tot we in december 2016 concrete plannen gaan maken om eens te urbex-en. Sinds 2017 zoeken we verlaten gebouwen op en gaan we los met onze camera's. 'Leave nothing but footprints'. Een spreuk die wij tijdens onze bezoekjes in ere houden.

Een Oude Steenkolenmijn

Charbonnage du Renard was vroeger een steenkolenmijn. De streek waar we ons bevinden stond vroeger namelijk bekend om de kolenwinning. De kolenmijn in dit stadje werd in 1837 opgericht en een jaar later werden de eerste kolen gewonnen. Omdat de schacht te waterrijk was, werd een nieuwe schacht geopend in 1870 onder de naam Renard. Pas acht jaar later werden de eerste kolen op deze locatie gewonnen. De maatschappij werd in de 18e en 19e eeuw één van de grootste steenkoolbedrijven in de regio.

De Eerste Wereldoorlog en een ernstig ongeluk met een kabellift zorgden voor een moeilijke periode. Om de productie weer op gang te brengen werden kolenmijn overgenomen door Piquet. In 1937 werd er maar liefst 620.000 ton aan steenkool gewonnen en telde de mijn zo'n 2100 werknemers. Na de Tweede Wereldoorlog was er een kolencrisis in Europa. België had te maken met een overproductie van kolenvoorraad en de mijnen waren erg ouderwets. De Belgen konden niet meer concurreren met de Nederlanders, Fransen en Duitsers die veel modernere mijnen hadden. Veel mijnen werden gesloten in de regio, 22 in totaal. Om toch voor werkgelegenheid te zorgen bleven acht mijnen geopend. Charbonnage du Renard bleef tot de jaren '60 geopend. Hierna werd de locatie Renard verkocht aan een autodealer in 1972.

Verroeste Oldtimers

Nadat de locatie was verkocht aan een autoverzamelaar werd de locatie gebruikt als opslag voor auto's en vrachtwagens. De opslagplaats werd tot de jaren '90 nog gebruikt. Hoewel de locatie in het begin van de jaren 2000 werd geruimd, bleven veel prachtige auto's staan. Hieronder enkele prachtige oude Fords. Zo herkende ik onder meer de Ford Capri, de Ford Taunus, de Ford Anglia, Volkswagen Kever en een Fiat 850. Op de begane grond staan de meeste auto's, maar ook in de kelder kun je enkele prachtexemplaren terugvinden.

Door een brand in één van de kantoorruimtes kwam de verzekeringsmaatschappij erachter dat enkele vergunningen van de autoverzamelaar niet in orde waren. Hij kwam in de financiële problemen en zijn huis en andere waardevolle spullen werden door schuldeisers verkocht. Zijn autocollectie werd echter compleet vergeten en staat nog altijd in het pand.

Charbonnage du Renard werd gebruikt als opslagplaats voor auto's. Nog altijd kun je hier enkele prachtexemplaren vinden, waaronder enkele oude Fords.

In 2011 kwam het plan om woningen te bouwen op de grond. Maar omdat de grond ernstig vervuild is werd het plan in de koelkast geschoven. Nog altijd zijn er geen vorderingen te bekennen.

Zonde van die prachtige auto's

Het is eeuwig zonde dat hier een groot aantal prachtige auto's staan te verloederen. De lokale jeugd heeft de locatie ook gevonden en heeft weer eens flink huisgehouden. Vrijwel iedere auto is volledig beschadigd. De lampen zijn kapot gemaakt, alle ruiten zijn ingeslagen, kabels zijn eruit getrokken en natuurlijk is er weer flink graffiti gespoten. De liefhebber zal met pijn in het hart naar bovenstaande foto's kijken.

De ruimte met de douches, de loonhal, ziekenzaal en de lamperie herinneren nog aan de oude mijn.

De locatie is gemakkelijk te bereiken en je kunt gemakkelijk binnenkomen. De oude steenkolenmijn is gelegen aan een doodlopende straat. Let alleen op dat de bewoners van de omliggende huizen je niet zien. Op de begane grond kun je een hal vinden waar de meeste auto's staan, de andere auto's staan in de donkere kelder. Indien je hier foto's wil maken, doe je er goed aan een statief en een zaklamp mee te nemen.

Erg spectaculair is deze locatie niet en je kunt binnen een uur weer buiten staan. Toch hebben we deze bekende locatie ook weer af kunnen strepen. Op naar een volgend avontuur.

Club Info

Secretariaat

Capri Drivers Club Belgium vzw
Nieuwstraat 69
3511 Hasselt
België

🌐 <http://www.capridrivers.be>
✉ info@capridrivers.be
☎ +32 475 71 27 64

Bestuur

Voorzitter

Jean-Marie Geeraerts
✉ jeanmarie.geeraerts@gmail.com
☎ +32 475 71 27 64

Ondervoorzitter

Steve Jakus

Penningmeester / Secretaris

Dirk Jakus
✉ dirk.jakus@hotmail.com
☎ +32 491 29 73 69

Bestuurslid

Nicole Frederix
☎ +31 6 28563691

Jouw bijdrage in ons boekje?

Heb je leuk nieuws voor het volgende boekje?

Aarzel dan niet en stuur je tekstje door naar info@capridrivers.be.

We verwachten zeker geen hoogstaand proza. Integendeel! Hoe persoonlijker je tekstje geschreven is hoe liever we het lezen. We willen graag dat ons clubboekje een boekje is van en door onze leden voor onze leden.

Zo leren we mekaar nog wat beter kennen en hebben de leden van onze club die we niet zo vaak zien ook weer wat om naar uit te kijken: Een leuk clubblad met nieuws, geschiedenis, kennis, ...

Kruip dus vandaag nog in je pen (of achter je computer) en bezorg ons jou leuke verhaal over jezelf, je Capri, je belevenissen, ...

Einddatum voor inzendingen voor het volgende boekje:

15/06/2021

Retouradres:

Jean-Marie Geeraerts
Mommestraat 104
3550 Heusden-Zolder

Driemaandelijks tijdschrift P925557
juli-augustus-september 2020

Afgiftekantoor 9550 HERZELE

PB-PP
BELGIË(N)-BELGIQUE

